

steder, hvor der var udviklingsmuligheder for at skabe nye erhvervssejventyr.

Det er det, jeg ikke forstår: Hvorfor erkender regeringen ikke, at det var en brøler? Det er aldrig for sent at erkende, at man laver en brøler, specielt ikke, når arbejdsløsheden er steget så voldsomt, som den er under den her regering.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstod fru Line Barfods indlæg på den måde – vi har jo haft de her debatter før – at fru Line Barfod synes, at alle skal ansættes af staten. Der tænkte jeg såmænd bare, at jeg godt ville gøre opmærksom på, at det nok ikke er vejen frem i et moderne samfund, og at det er nogle teorier, som vi andre har forladt for mange år siden, fordi det ikke gav en eneste holdbar arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ministeren bliver ved at benægte. Sandheden er, at det var den form for udviklingsprojekt, der satte vindmølleindustrien i gang, som er blevet et af Danmarks største eksporterhverv. Så er det, jeg ikke forstår, hvorfor regeringen så ikke vil være med til at forsøge at give de muligheder, genskabe de muligheder inden for andre alternative energisystemer. Det kan være solenergi, biogas, eller det kan være projektet i Nordjylland med sund økologisk mad. Hvorfor ikke tænke kreativt og visionært? Det er jo netop i en lavkonjunktur, at en ansvarlig regering skal gå ind og sige, at her kan der gøres noget, for at være fødselshjælper for et nyt erhvervssejventyr inden for den private sektor.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det mener jeg også der kan nævnes mange eksempler på. Jeg er sådan set enig med hr. Ole Sohn i, at vindmølleindustrien er et eksempel på et samarbejde mellem stat og private virksomheder, og at det er eksempler til efterfølgelse.

Jeg vil lige nævne, at vi jo har stillet forslag om at ville gennemføre en forskningsfond, hvor man hvert år sætter 2 mia. kr. af til forskning i ny teknologi, informationsteknik, nanoteknik, bioteknik, og det er jo lige præcis det, der er meningen med at afsætte økonomiske midler, at det of-

fentlige går hånd i hånd med det private erhvervsliv om udvikling af den slags projekter.

Så det er skam ikke en vej, der er fremmed for os.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ministeren siger, at det altid er nemmere at være i opposition, og det er selvfølgelig noget, som Venstre kender noget til. Det har man været i mange år, inden man så fik regeringsmagten. I alle de mange år var der ingen grænser for de løfter, som blev givet til befolkningen om, hvor godt det skulle gå. Så fik man magten, og så gik det ned ad bakke.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ministeren kunne forklare, når nu man påstår i sin vedtagelse, at den primære årsag til stigningen i arbejdsløsheden er de internationale konjunkturer, hvordan det så kan være, at arbejdsløsheden falder i f.eks. Storbritannien og Finland, mens den stiger i Danmark.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det gør den vel, fordi de gør nogle foranstaltninger ud fra deres forudsætninger. Finland har jo på mange måder været et mønstersamfund – også for os – med hensyn til at satse midler på forskning.

Jeg synes, at den debat, vi har haft i eftermiddag, om ledighedsstigningen, som hr. Anders Samuelsen har bidraget så livligt til, jo lidt bunder i manglende forståelse af almindelig procentregning. Det er klart, at en stigning fra 2 til 4 er på 100 pct. En stigning fra 4 til 6 er på 50 pct. osv., så derfor vil en stigning i arbejdsløsheden i Danmark jo fremstå som en større stigning end i de andre lande.

Men sandheden er jo, når vi ser på tallene, at ledigheden i Danmark er væsentlig lavere end i de andre EU-lande, og derfor har vi klaret os bedre igennem krisen.

Men jeg kan forstå på hr. Anders Samuelsen, at han ikke tillægger de internationale konjunkturer nogen betydning overhovedet, og derfor er jeg bange for, at Det Radikale Venstre lidt nærmer sig Enhedslistens økonomiske tænkning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jamen det kunne jo være, at der så var en enkelt socialdemokrat, der var glad for, at jeg bevæge-